

چشمان بسته آمریکا
در اوکراین و خاورمیانه

بدون حمایت نظامی ایالات متحده، نه اوکراین و نه اسرائیل نمی‌توانند جنگ‌هایی را که در حال حاضر در حال انجام آن هستند، پیش ببرند. از روز اول حمله روسیه، اوکراین به شدت به تسلیحات و اطلاعات آمریکا برای دفاع از خود متکی بوده است. به طو مشابه، اسرائیل به میلیارد‌ها دلار تسلیحات آمریکایی برای انجام عملیات گسترده خود در غزه متکی است. جنگ اسرائیل با حزب‌الله به کمک‌های گسترده‌تر ایالات متحده در دفاع از اسرائیل در برابر موشک‌ها و مهمات دیگر و همچنین تلاش برای بازدارندگی در برابر ایران متکی است. ایالات متحده منافعی در اوکراین و اسرائیل دارد. با این حال، به نظر می‌رسد که دولت بایدن قادر به بیان منافع آمریکا در جایی که با منافع شرکای خود اختلاف دارد نیست. به‌رغم پیامدها برای آمریکایی‌ها، واشنگتن مانند یک تماشاگر منفعل تشدید تنش در هر دو درگیری را نظاره می‌کند. در اوکراین، در اوایل جنگ، جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی، گفت: «وظیفه ما حمایت از اوکراینی‌ها است. آنها اهداف نظامی را تعیین خواهند کرد. آنها اهداف را روی میز مذاکره قرار خواهند داد.» وی افزود: «ما قرار نیست نتیجه را برای اوکراینی‌ها تعریف کنیم. آن‌ها باید تعریف کنند و ما باید از آنها حمایت کنیم.» در ابتدا، دولت از این اصل پیروی نکرد. آنها درخواست‌های مکرر ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین برای ورود ایالات متحده به جنگ از طریق ایجاد منطقه پرواز ممنوع را رد کردند. به همین ترتیب، زمانی که زلنسکی روسیه را به خاطر موشک‌های اشتباهی که به کشته شدن شهروندان لهستانی انجامید، مقصر دانست، دولت بایدن علناً اعلام کرد که این یک موشک دفاع هوایی اوکراینی بود که لهستانی‌ها را کشت و دوباره فرصت تشدید درگیری را رد کرد و زمانی که اوکراینی‌ها در اولین سالگرد جنگ، حمله‌ای گسترده را در مسکو برنامه‌ریزی کردند، آمریکا به آنها گفتند که این کار را نکنند. اخیراً کیف تصمیم گرفته است به جای اجازه خواستن آمریکا را در عمل انجام‌شده قرار دهد. در بهار گذشته، زمانی که زلنسکی تصمیم گرفت به ادارهای هشدار اولیه روسیه که حملات هسته‌ای دریافتی را شناسایی می‌کنند، حمله کند، هیچ اطلاعاتی به آمریکا نداد و این باعث شد که یک مقام ناشناس آمریکایی بگوید این حملات می‌تواند روسیه را به این فکر بیناندازد که توانایی کمتری برای تشخیص اولیه حملات هسته‌ای دارد. کیف که ظاهراً تسریع بود آمریکایی‌ها یا نه بگویند یا طرح را افشا کنند، به واشنگتن اطلاع نداد که قصد دارد به خاک روسیه حمله کند. داینامیک مشابهی در طول جنگ اسرائیل در غزه رخ داده است. حمله به رفع نمونه‌ای بود که دولت آمریکا برای محدود کردن بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، فشارهایی اعمال کرد، اما کارساز نشد. دولت آمریکا ارسال محموله بمب‌ها را به تعویق انداخت تا مخالفت خود را با این کمپین اعلام کند. اسرائیل به هر حال حمله کرد و دولت بایدن در نهایت بخشی از محموله را با تاخیر ارسال کرد. اما اسرائیل نیز یاد گرفته است که وقتی می‌ترسد «نه» بشنود، اطلاعاتی ندهد. به گزارش وال استریت ژورنال، وقتی نوبت به عملیات پیجری اسرائیل در لبنان رسید، یوآ گالاتان، وزیر دفاع اسرائیل، از قبل به همتای آمریکایی خود تنها «در مورد یک عملیات قریب‌الوقوع بدون افزایش جزئیات» خبر داد. به همین ترتیب، اسرائیل به‌هیچ‌وجه آمریکایی‌ها را از تصمیم برای شروع بمباران بیروت در ۲۰ سپتامبر مطلع نکرد. این اقدام پتانسیل تشدیدکننده تنش دارد و به‌رغم این واقعیت انجام‌شده که دولت بایدن مخالفت خود را با گسترش جنگ در لبنان تنها یک روز قبل از آغاز عملیات پیجری توسط اسرائیل اعلام کرده بود. رئیس ستاد مشترک ارتش آمریکا براون در تابستان امسال خاطرنشان کرد، چنین درگیری‌ای می‌تواند هم ایران و هم ایالات متحده را درگیر کند و حتی اگر محدود به حزب‌الله باقی‌ماند، محدودیت‌هایی برای میزان حفاظتی که ارتش آمریکا می‌تواند به اسرائیل ارائه کند وجود دارد. هم در اوکراین و هم در اسرائیل، شرکای آمریکا، ایالات متحده را به سمت نتایجی هدایت می‌کنند که می‌گویند نمی‌خواهد، و اغلب این کار را بدون اطلاع دولت آمریکا از تصمیم‌های تشدیدکننده انجام می‌دهند. آمریکا باید تلاش کند تا نیروهای آمریکایی را از این درگیری‌ها خارج کند. تا آنجایی که کمک آمریکا به اوکراین و اسرائیل اهمیت دارد، توصیه‌های آمریکا - و منافع آمریکا - باید به یک اندازه مورد توجه قرار گیرد.

جف آرونسون، از انستیتو خاورمیانه: روابط بین ایالات متحده و اسرائیل بر اساس تفاهات اساسی ایالات متحده و اسرائیل که پس از جنگ ژوئن سال ۱۹۶۷ حاصل شد، استوار

است و بر اساس این توافق ایالات متحده متعهد شده که برتری نظامی متعارف اسرائیل را در مقابل ترکیبی از دشمنان منطقه‌ای حفظ کند. در مقابل، اسرائیل متعهد شده که در مورد زرادخانه تسلیحات هسته‌ای خود، سیاست ابهام را در پیش بگیرد. به‌ویژه در سال گذشته، دولت بایدن به تعهد خود مبنی بر حفظ برتری نظامی کیفی اسرائیل، که تعهدی است که در قوانین ایالات متحده آمریکا به قانون تبدیل شده، وفادار مانده است. هر چند واشنگتن نگرانی‌های بی‌سابقه‌ای در مورد سوءاستفاده اسرائیل از تسلیحات ارائه‌شده توسط ایالات متحده دارد. ایالات متحده اصرار دارد که حمایتش از اسرائیل «آهنین» باقی می‌ماند. جو بایدن به صراحت اعلام کرده: «اشتباه نکنید! ایالات متحده به‌طور کامل از اسرائیل حمایت می‌کند.» با این حال، استقرار بی‌سابقه نیروهای ایالات متحده برای دفاع در برابر حملات موشکی ایران علیه اسرائیل، تفاهم دیرینه دو طرف مبنی بر همکاری راهبردی ایالات متحده و اسرائیل را تضعیف می‌کند و موجب می‌شود که ایالات متحده آمریکا اعلام کند که اسرائیل با توجه به تسلیحاتی که در اختیار دارد، قادر است از خودش دفاع کند. اما از این پس، عواقب وابستگی حیاتی اسرائیل به درگیر کردن مستقیم نظامی واشنگتن در خاورمیانه باید بیشتر مورد توجه قرار گیرد.

اندی باسوویچ، هم‌بنیانگذار مؤسسه کونینسی و استاد دانشگاه بوستون: تا زمانی که جو بایدن در کاخ سفید است، هیچ تغییر واقعی در روابط آمریکا و اسرائیل رخ نخواهد داد.

آنچه در طول سال گذشته تغییر کرده، نگرش مردمی آمریکان نسبت به اسرائیل است. «حق دفاع از خود» که اسرائیل مدام مطرح می‌کند، نمی‌تواند توجیه اخلاقی کافی برای مجازات وحشیانه‌ای که به مردم فلسطین تحمیل شده است، باشد. بسیاری از آمریکایی‌ها عادت کرده بودند که درگیری اعراب و اسرائیل را رفتاری بین یک طرف بی‌گناه و یک طرف مجرم ببینند. حوادث غزه و لبنان این فرمول را یکبار برای همیشه از بین برده است.

دانیل بسنر، استاد دانشگاه واشنگتن: هنوز خیلی زود است که بگوییم حمله اسرائیل به غزه روابط آمریکا و اسرائیل را تغییر داده است یا خیر. از یک سو، انتقادی بی‌سابقه‌ای از سوی جوانان

آمریکایی نسبت به اسرائیل وجود دارد و کمپین «فوق‌تعهد به کمک به اسرائیل» در چند ایالت مهم در آمریکا ممکن است حمایت بی‌چون و چرای آمریکا از اسرائیل را به شدت زیر سؤال ببرد. از سوی دیگر، ایالات متحده جامعه‌ای است که مهم‌ترین رهبران آن در دوره‌ای به شدت سیاسی شدند که موجودیت اسرائیل به مثابه هدیه‌ای به یهودیان جهان پس از وقوع هولوکاست به حساب می‌آمد و بنابراین انتقاد از موجودیت و رفتار اسرائیل به‌عنوان یهودستیزی تلقی می‌کند. بنابراین تا زمانی که نسل کنونی رهبران سیاسی آمریکا همچنان ایده یهودستیزی را به‌عنوان توجیهی برای حمایت از اسرائیل به حساب می‌آورند، چیزی در روابط آمریکا و اسرائیل واقعاً تغییر نخواهد کرد و این تغییر چیزی نیست که در آینده نزدیک بتواند مشاهده کرد.

دن پتریس، تحلیل‌گر مسائل دفاعی: کاملاً واضح است که جنگ یک سال گذشته، هیچ چیز را در روابط ایالات متحده و اسرائیل تغییر نداده است. مقامات آمریکایی ممکن است در مورد مخالفت‌های خود با سیاست‌های اسرائیل صریح‌تر سخن

بگویند و تمایل بیشتری برای اعتراض شفاهی به همتایان اسرائیلی خود داشته باشند اما سیاست واقعی آمریکا با مواضع شفاهی آمریکا در قبال اسرائیل مطابقت ندارد. ایالات متحده همچنان به‌طور مؤثر اسرائیل را توانمند می‌کند تا تنش‌ها را تشدید کند. حتی زمانی که واشنگتن خواستار کاهش تنش در منطقه است. آمریکا همچنان به فروش بدون قید و شرط مهمات و سلاح‌های تهاجمی به اسرائیل ادامه می‌دهد و در عین حال به بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، التماس می‌کند تا قرارداد آتش‌بس در غزه و ایجاد صلح در لبنان را امضا کند. واشنگتن حتی زمانی که اسرائیل، به عنوان شریک کوچکتر، استراتژی‌های بسیار پرخطری را دنبال می‌کند که در نهایت می‌تواند به نیروهای آمریکایی در خاورمیانه ضربه بزند، عملاً بی‌تفاوت باقی خواهد ماند. ایالات متحده در اصلاح روابط ناتوان نیست بلکه تمایلی به این کار ندارد.

رابرت هاتر، سفیر سابق ایالات متحده در ناتو: آمریکا به حمایت قوی از امنیت اسرائیل ادامه خواهد داد. این امر عمیقاً در فرهنگ سیاسی ایالات متحده وجود دارد. علاوه بر این،

دیدگاه اسرائیل در مورد خاورمیانه همچنان بر روایت‌های غالب در جامعه آمریکا، فضای سیاست، اکثر اتاق‌های فکر، و رسانه‌های جریان اصلی حاکم است. به همین جهت بود که اسرائیل بدون اینکه با مانع جدی در واشنگتن مواجه شود، موفق شد توافق هسته‌ای سال ۲۰۱۵ را از ایران را از بین ببرد و تلاش‌های آمریکا برای کاهش تنش با تهران را ناکام گذاشت. جو بایدن همچنان از اسرائیل حمایت کامل خواهد کرد و در عمل از اقدامات نظامی اسرائیل در غزه و لبنان حمایت می‌کند. اما تلفات انسانی منازعه چندوجهی امروز، مشکلاتی را در مورد شرایط حمایت ایالات متحده از اقدامات اسرائیل ایجاد کرده است. همراهی اولیه نسبت به واکنش اسرائیل به حمله حماس در ۷ اکتبر اندکی کاهش یافته است. بخش‌هایی از جامعه جوانان آمریکایی امروز دیگر موافق دادن چک سفیدامضا به اسرائیل نیستند. سیاست داخلی ایالات متحده مسیر خود را طی خواهد کرد و این تحول سیاست‌های منطقه‌ای آمریکا را شکل خواهند داد.

تاثیر يك سال جنگ بر

نظرخواهی اندیشکده Responsible Statecraft از تح

یک متحد خارجی‌اش ارائه کرده است. این کمک‌ها به اسرائیل کمک کرده‌اند تا توانایی تل‌آویو را برای شکست هرگونه تهدید نظامی دولت‌ها یا بازیگران غیردولتی، حفظ کند. به‌رغم وسعت از خواسته‌های رؤسای جمهور و سیاست‌های ایالات متحده بین تل‌آویو و واشنگتن ایجاد کرده‌اند. برای مثال بیل کلی بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسبق و فعلی اسرائیل، به اسرائیل می‌گوید: «آخرین کابینه نتانیاهو بارها درخواست‌های آتش‌بس در غزه رد کرده است. خود نتانیاهو به توانایی خود پیش می‌برد، به خود می‌بالد، و زمانی هم گفته بود: «من آ

روابط ایالات متحده و اسرائیل تا حد زیادی با تعهد مداوم واشنگتن به امنیت اسرائیل تعریف شده است. این تعهد با به رسمیت شناختن رسمی دولت یهود در سال ۱۹۴۸ توسط رئیس‌جمهور هری اس ترومن آغاز شد. ایالات متحده تا بعد از جنگ ۱۹۶۷ به تأمین‌کننده اصلی تسلیحات اسرائیل تبدیل نشده بود. حداقل تا دوران ریاست جمهوری «کندی» برای همه در منطقه روشن بود که واشنگتن چندان توجهی به اسرائیل ندارد. به‌رغم اینکه در آن دوران اسرائیل در رویارویی شدید با اعراب بود جنگ‌های متعددی با اعراب و در داخل نیز با مبارزه مداوم فلسطینی‌ها مواجه بود و به شدت امنیتی به خطر افتاده بود. صرف نظر از شرایط منطقه‌ای از زمان آغاز برنامه مخفیانه تسلیحات هسته‌ای تل‌آویو در اوایل دهه ۱۹۶۰ تا ساخت شهرک‌های غیرقانونی در بلندی‌های جولان، کرانه باختری و بیت‌المقدس شرقی، واشنگتن شروع به ارسال تسلیحات و پول بیشتر به اسرائیل کرد. در مجموع واشنگتن در طول این مدت ۳۰۰ میلیارد دلار به اسرائیل کمک کرده و این بیشترین کمکی است که ایالات متحده به

شیرین هاتر، دیپلمات سابق و استاد

دانشگاه جورج تاون: پس از حمله حماس به اسرائیل در ۷ اکتبر سال ۲۰۲۳، جنگ غزه باعث تنش جدی در روابط اسرائیل با ایالات متحده شده است. بمباران بی‌رویه فلسطینیان توسط اسرائیل، تعداد زیاد تلفات غیرنظامی، ویرانی‌های عظیم، و ناتوانی واشنگتن در پایان دادن به جنگ، دلایل اصلی این تنش‌ها بوده است. با حملات اسرائیل در روزهای اخیر، تبدیل درگیری‌های جزئی بین اسرائیل و حزب‌الله به درگیری بزرگ‌تر به دلیل حملات اخیر اسرائیل و ترور حسن نصرالله، رهبر حزب‌الله، خطر دخالت مستقیم نظامی ایران را افزایش داده است. با این وجود، بعید است که مبنای روابط ایالات متحده و اسرائیل، حداقل نه به این زودی، تغییر کند. دلایل این است که هیچ کشوری، به‌ویژه هیچ کشور مهم عربی، تمایل نداشته است تا کمک به فلسطینی‌ها خطر دشمنی با ایالات متحده را به جان بخرد. به‌طور خلاصه، ایالات متحده در رابطه با روابط خود با کشورهای عربی و دیگر کشورها، هیچ هزینه سیاسی یا دیگر انواع هزینه‌ها را برای حمایت بی‌دریغ خود از اسرائیل پرداخت نکرده است.

دانیل لوی، تحلیل‌گر مسائل خاورمیانه: حمایت ایالات متحده از اسرائیل در سال گذشته، فارغ از اقدامات غیرقانونی اسرائیل در غزه و نقاط دیگر، بیشتر نشان‌دهنده تداوم این رابطه است تا تغییر آن. این رابطه بر مبنای ثابتی نظیر تدارکات تسلیحاتی، حمایت سیاسی دیپلماتیک و همسویی و تکرار روایت‌های اسرائیلی استوار است و برای واشنگتن اصلاً مهم نیست

نظر
خواهی